

MOSONYI KATA

A vég küszöbén

MOSONYI KATA
A vég küszöbén

MOSONYI KATA

A vég küszöbén

**Versek
(2022)**

Szerkesztette:
Mosonyi Kata

Tördelőszerkesztő:
Fetykó Judit

Borítólapon:
Vinczellér Imre: *Az angyal*
olaj, farost, 20X15 cm, 1992

@ Mosonyi Kata
Pécs, 2023

**„Vers, Hír, Szépség nagy dolgok, ám a Lét
legfőbb jutalma még nagyobb: a Vég.”**

(J. Keats: *Miért kacagtam éjjel*)

I.

DIDAKTIKUS LÍRA

(Előhang)

Oly korban élünk, mikor az ember végleg elaljasult, s így kertelés nélkül lehet csak szólni róla. Kertész és Radnóti „láger-romantikája” majdhogynem elavult, és a durva orosz-ukrán háború alattomos mechanikája túlnötte a Pilinszky-apokaliptikát. Hallgatni kényszerülnek a Múzsák, csak a kép univerzuma néz szembe a pusztulással, ami úgy nélkülözi az esztétikát, mint Pilinszky Jutta Scherrerről készített mesterségbeli tudás nélküli fotómontázs. Hol van már Auschwitz „felmérhetetlen szenvedések árán nyert tudása? S a belőle származó állítólagos erkölcsi tartalék?”

A kultúra máglyái világítják meg az eget: hamuvá váltak a könyvtárak Kijevben, Szarajevóban, Kabulban, nálunk csak a kisebb Kiadók siratják megélhetésüket. Nem tartanak e sorok kellő distanciát a valósággal, ignorálják a média-hírek és a tények összefüggéseit, hogy önmaguktól gyúljanak fel bennünk a fények.

Ha mégis felbukkan a poétika máza,
az afféle csak azért is lesz, hogy mégse
gyúrjon maga alá a kor imázsa.
Jogfosztott az is, ki morált kiált,
s becsempész némi transzcendenciát.
Az irodalomban nincs új a nap alatt:
Moliére Mizantrópja ma
aktuálisabb, mint volt egykoron, de
sorolhatnánk Shakespeare-en át
az orosz Csehovon, Gogolon
keresztül, megemlítve Camus
Mersaul-ját vagy a végzetesen
kiábrándult Mittel urat,
mind az animalitást tekinti
az emberi lét alapvetésének, s a
humánusra mint mimikrire mutat.
Kapóra jön, hogy a tabutlan nyíltság
és tartózkodás együtt jellemzi ezt
a korszakot, főképp a fogalmak
zavarodottsága: a szabadság helyett
a szabadosság, s az igazság ezerféle
torzult mása, az ego abszolút
erőszaka, s így magyarázatra szorul
a gonoszság s az ember identitása.

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA

(mikrováltozat)

Akkor én lennék az ördög?
Az ám! Minden bizonynal.
És te az én kis krampuszom?
Édelgett az emberrel a Sátán
titkos karanténba zártan,
járványidőben az új víruson
(s a legyőzni vágyott Krisztuson.)

Az ősök ma is Luciferkó,
és legfőképp az alma.
Oly régen történt: ki adta,
kinek és miért? Rémes, mily
nagy a bűn hatalma!
Évezredek múltán is tarol,
ez az ő birodalma.

Az ember küzd, és bízva bízik, de
oly hosszú már Jákob éjszakája. Légy
hálás, mert az Isten továbbra is
gáláns, ez a szentség dialektikája.
Gyötörhet egy vírus alkímiája,
Sátánra a Megváltó vére tapad,
hiába mesterkedik, rút bakó marad.

MÉDIA-FRESKÓ

A leégett erdők, falvak üszkös csonkjai
és az összeroggyant emeletes házak
kártyavárainak omladékai közt kecsesen
kotorász élelem után egy karcú őz.
Valahol Ukrajnában járunk, vagy másutt
a világban, hol árhullámok hullákat
sodornak az olajjal szennyezett óceánba.

Németországban ingyen kolbászárt
oltakoznak a vonakodók, egy szál sült
kolbászárt, mint a vurstliban. Szlovákiában
Lottó-nyeremény várja, hogy föltúrd az
ingujjadat, és ez nem is saját ötlet:
kiváló plágium a világ vezető hatalmától,
irányítottan. Tüntetések. Autók kiégett
csontvázai, mint őskövételek hevernek szerte.
Ezen az apokalipszisen a szem elidőz.

DISZTÓPIA

A térfigyelőkkel kezdődött hazánkban is, nemcsak a Big Brother felügyeli minden lépésedet. A kínai elektronika ebben élénjár. A nép megszokta, nem is tiltakoznak. Mindenhez lehet gyártani ideológiát. A bolti beléptetőnél be kell szkennelni tenyeredet, és mehet a shopping. Úgyis követik, mit veszel le a polcról, látják a zacskóban kenyeredet.

A fizetőeszköz hamarosan a digitális valuta lesz, mely végső felügyeleti rendszer, megszabja, hogy mit és mennyit, ez könnyen programozható. Jó lesz a bankból kimenteni a pénzedet, melyről azt hitted eddig, hogy mindenható. Ám Mindenható csak egy van, az Isten, ennyi álnokság sem fog ki rajta, szemét Ő is rajta tartja a zajló történéseken.

Előtérbe kerül a klímahistória, az Oxford megyei Tanács már tervezi az éghajlati korlátozásokat: egy évtizeden belül a gázüzemű autó nagyrészt fogságban, csak az elektromos jármű lesz elfogadható, elektronikus kapuk

zárják le a megszokott útvonalakat;
büntetik, ha egy területen túl
akarnál hajtani; jogaid rabságban.

Az USA elnöke már megszavaztatta
a kocsikba azt a gyújtókapcsolót,
mely leállítja az autót, ha a
tulajdonos netán túlhajtana
egy vidéken, a Kormány nem lesz
erre nézve sem engedékeny.
Orwell sok mindent előre látott,
már érzékelhettük a WHO-irányította
világot, mely megszabta mozgásodat.
S ha nem lesz digitális egészségügyi
kártyád, nem hagyhatod el otthonodat.

APOLLINAIRE-PARAFRÁZIS

A nyár halott, én
láttam, mellém zuhant,
lehűtve lázam

játszottam fűszálaival.

Idő előtt az
idő megölte. Láng
marta e század.

A közös jövőt felélte.

Covidtól pusztulnak
féltett szeretteink;
s akár a tárgyak,

kezükből hangszálak.

A Szajna helyett
a kijevi korzón
lónek halomra,

e kor így marad torzón.

KIÚZETÉS

Motoz az éj a bokrok alján,
felszabdálja a hold a házat,
a tűzfalakra kúszik a magány,
zászlót lenget s üvöltve lázad.

Jó lenne élni, de sötét
cellákra osztottak kimért
perceink: a tér és az
idő rabsága felemészt.

Nihilisták papolnak: aki még
nem találta meg az igazságot,
az óvakodjon attól, aki már
rátalált, azt is felerészt

kiűzik majd a Paradicsomból.

REFLEXIÓK SÉTA KÖZBEN

A lemenő nap, mint sütőkemence,
éget; a gyilok-foltok át-átvillannak
a zöld zizegés közt. Mentő süvít el az úton.
E látszat-harmónia megágyaz az éjnek.

*

Nem kozmikus titok, hogy Krisztus
eljövetele közel. „Úgy jön el, akár a tolvaj”.
A napot és az órát csak az Atya tudja.
Ki állhat meg ama napon?

*

Dante „rimája” egykoron megvetette
Isten szavát, a „pusztító utálatosság” most
újra ringbe szállt. Madách Lucifere a vesztét
érzi, és a világ gyúr a végső küzdelemre.

RÉTEGZETTSÉG

Az agyidegek rezgéseiben reszket
a világ. Statisztikák zúdulnak ránk
a médiából mint szentírási passzusok:
hányan haltak meg a háborúban
(„melletted ezeren..., de meg van írva
neked hajad szála se görbül”)
mennyien a járványoktól, természeti
csapásoktól. – Kilőtt tankok
döglött bogárként az útfeleken.

A válság elől nincs menekvés.
Hová is mehetnénk? Brüsszel, London,
New York? - *A Sátán műremekei*
„A nyilat rátették a húrra.”
Mint hagyma héját, rétegenként
kell felfejteni e kor bonyolult,
hazugság-képleteit. Tételenként
táru fel e csódtömeg misztériuma,
a szivárvány nem jön fel az Azúrra.

Mondják, kihalt, üres a menny.
A Nap lassan végleg elsötétül,
a Hold fogát csikorgatja a
puskaropogásban, s a szenny,
e vaksötét éjszaka, mint súlyos
börtönajtó csapódik az emberiségre.
A mennyei ítélet lassan lezárul,
kerubok és angyalseregek híreitől
zajos a semmisnek vélt jogrend.

Van-e, ki látja a ködökön át is, innen,
a hófehér szárnyaikba burkolódzó
sejtelmes égi lényeket, kik visszatartott
csapattestként őrzik a végvonalat,
hogy kiáltson még, aki tud, hátha
mégsem süket az a sokat káromolt
Isten. Mert az esendő ember végül
mennyei védelem után sóvárog
kétségbeesetten, végső menedékül.

VISSZAPILLANTÁS A JÖVŐBE

(egy kis abszurd)

Éld át a lehetetlent! Nézz vissza
oda, amit még át soha nem éltél,
az orwelli valóságra, melyet
előre sirat eljövendő léted.
Jó ez a játék, bár nincs szabadalma;
a hatóságoktól miért nem kérted?

SÖTÉT AFORIZMÁK

Valentin-napon szivárványos
zászlókkal menetelni
perverz örökkévalóság.

A Black Friday karácsonyi
hitelei miatt a fél világ az
adósok börtönébe kerülhet.

Kipusztult ideákkal nem
működik sem a kódex,
sem a kánongyár.

A pszichoszomatikus
betegségektől felvirágozott
a gyógyszeripar.

A multikulturális közegben
devalválódik a Vagyok
misztériuma.

VÉGVÁRI TRIOLETTEK

1. Pécs, okulásul

Harc nélkül vették be egykor:
török csapatok áradása.
Valós eset, nem akármí,
harc nélkül vették be egykor,
s a város fejlődött, szépült,
keresztény templom lett a dzsámi.
Harc nélkül vették be egykor,
török csapatok áradása.

2. Sikolyok

Be happy! – így szólt a refrén,
de ebből lett Munch sikolya.
Nem okult semmit a század.
Be happy! – így szólt a refrén,
ám jött az újabb háború,
s vele a temérdek gyalázat.
Be happy! – így szólt a refrén,
de jaj, ebből lett Munch sikolya.

3. Káosz és Gaia

A föníciai eszme szerint
a Káosz a világ köldöke.
Mindent ő sodor válságba.
A föníciai eszme szerint
a létezést ő mozgatja
rettentő, gyilkoló vágyában.
A föníciai eszme szerint
a Káosz a világ köldöke.

4. Személyes '56

Jöttem a nagy folyó mellől,
fülemben sortűz ropogása:
diókopogás az őszben.
Jöttem a nagy folyó mellől.
Ember embernek farkasa,
lógtak a fákon a téren.
Jöttem a nagy folyó mellől,
fülemben sortűz ropogása.

5. Menedék

„Itt ülök csillámló sziklafalon”,
és lenn Bartók Concertója szól.
Békét sóvárog a lélek.

„Itt ülök csillámló sziklafalon”.
A szomszédban háború dúl,
s hiába e menedék, félek.
Itt ülök csillámló sziklafalon,
és lenn Bartók Concertója szól.

6. Haldokló Európa

Brüsszel kivonult Krisztusból,
áll az antikrisztusi karnevál.
Már dübörög a Great Reset.
Brüsszel kivonult Krisztusból.
Félretették a Megváltót, a
kispadon cserejátékos lett.
Brüsszel kivonult Krisztusból,
áll az antikrisztusi karnevál.

7. Új Babel

Mind farkasok báránybőrben
a Globális Egység hívei.
Az év embere a Sátán.
Mind farkasok báránybőrben.
A Káosz angyala öldököl,
felfüggesztették a mennyet.
Mind farkasok báránybőrben
a Globális Egység hívei.

8. Közmédia

Szemfényvesztés és agymosás:
illusztráció a szenvedés.
A kép önkényuralma dül.
Szemfényvesztés és agymosás.
Tabuk nélkül löki elének
a lét kiszolgáltatottságát.
Szemfényvesztés és agymosás:
illusztráció a szenvedés.

9. Az Antikrisztus szelleme

Dániel próféta mondta:
„Sokat szól a Felséges ellen”,
az ég szentjeit megrontja.
„Sokat szól a Felséges ellen”.
„Megváltoztatja az időt
és a törvényt”, a fényt ellopja.
Dániel próféta mondta:
„Sokat szól a Felséges ellen.”

10. Új Jeruzsálem

A hatalom szeretete, tény,
nem a szeretet hatalma.
A mennyből fog alászállni
a szeretet birodalma.
Keskeny az a kapu, mely
a megjobbulásra vezet.
A hatalom szeretete, tény,
nem a szeretet hatalma.

NÉZŐPONT

Örök gyermekként lenne jó
őrizni minden tisztaságot,
hogy ne pusztulás rohassza
szét a meglévő világot.

Különös, hogy az ember inkább
él diktatúrában, mint álcázott
demokráciában, mert ami van s ami
jön, az nem a szabadságról szól.

Fejünk felett üzletelnek
vesztünkre a nagyhatalmak,
s a demográfiai háborúk során
a kis népek sorra kihalnak.

AKVÁRIUMBAN

Hálósobám redőnycsíkjában
mint karcsú cethalak úsznak el
az autók fénypázmái a hajnali
derengésben. Zaklatott álmomból
való eszmélésem kobraütésként
vetíti tudatomba a nemrég
CNN-képeket: az ukrán-amerikai
találkozót a Fehér Házban.

Békés, hátsimogató kezdet,
a Nagytestvér atyai lekezelő
gesztusai a háború nyomorából
érkező félnek. A színész-elnök
minden mozdulata félszeg,
mint elefánt a porcelánboltban.
„A nagyhal megeszi a kishalat”
(a redőny alatt kis fény lézeng).

Óvatosan kiejti a „just peace”
lehetőségét, miután megköszönte
a legújabb rakétaelhárító rendszert,
az USA jótékony, friss segítségét.
Mevédünk, sugallta a hangulat,
eközben Moszkvában az orosz
vezérkar is tanácskozott, fű alatt.
Istenem, soha nem lesz vége?

De hát minden el nem süttött
fegyver veszteség, különben is
mit számít az emberveszteség?
Az akváriumban fogy a levegő,
ablakot kell nyissak. Karácsony
közeleg, de fények helyett sötétbe
burkolózik a Föld, e lélektemető

A LOVASOK

(Jelenések 6, 2-8.)

Apokalypsis
az erdőn!
Veres, fekete, sárga
talajon
ülő ködmélyből szilajon
felszikrázó hószín ló
győzve jó.

Izzó színekben forró
lobogás
az óaranyba mártott
lombokon.
Vérfürdő bordó függönyét
átszakító veres ló,
gyilkoló.

Mi ez a tépő
zokogás
a rozsdabarna fák közti
avaron?
Szél-marta ágak zörejét
okozó fekete ló –
elbukás.

Tort ül a halál.
Elmúlás
tarolja már a kopár
dombokat.
Sötét barlang torkából
vágat a sárga ló –
Pusztulás.

II.

A TECHNÉ VESZTE

Hommage á John Ruskin

Az ókorban a techné és a poézis életelixirként még karöltve járt. Holott az ókoriak úgy tudták, hogy alapvetően bomló húsdarab vagyunk, semmi más, kukacok martaléka, pór entitás. A térből és időből egyszer csak kihullunk.

De Platón Daimónja mai napig elgondolkodtatja az embert, a költészet pedig virágba borítja az elméket. Földi értelemmel még ma is megfejthetetlen rejtély létünk sine qua nonja. S bár ma már a technikai médiumok szervezik a létet, mégis múltó próbálkozás, elszenvedjük.

Poézis nélkül az élet kozmológiai abszurditás. Öngyilkos civilizáció. Ma a Globális Elit uralja a technét, csak ruskini naivítás kell, hogy maga a költészet világítsa be a létet. Legyünk egy más világ hírnökei! Örök panorámánk: egy kitárt ablakból kikönyökölni a csillagokkal tömött éjbe.

KORUNK MÁTRIXA

A Felvilágosodás hármasször eszméje
brutálisan eltorzult, már születésekor:
vérfürdővel vélték lezárni egy átkosnak
vélt mitológiai korszakot, megteremtve
egy újabb mítoszt: a materializmusra
épülő evolucionista tudományt.
Az emberi ész győzelme a teremtésen!

M. Foucault szerint önkényessé vált,
hogya mi számít ténynek, majd ők
mondják meg az általuk létrehozott
technológiával, hogy merre tovább.
De minden tudománynak rejtett
hatalomszerkezete van, még ha figyelmen
kívül hagyják is a szellemi energiát.

A laikusok által csodált robotok
egy dolgot nélkülöznek: a lelket.
Holott a fáma testről és lélekről
beszél. Új „teremtésük” így pusztán
transzhumán. Technoevolúciós
fejlődés, gyilkos mátrix, mely miatt
csak nézünk ki a fejünkből ostobán.

KÉRDÉSEK AZ ÁTMENETRŐL

Hogy is van az, hogy egy ideje
nincs átmenet a télből a nyárba;
eltűntek megszokott évszakaink.
Klímasztorinak indult, de átfordult
tragédiába: sárlavina pusztít, ár
hömpölyög, ezeket sodor halálba.

Ma még terveket sző az ember,
érzékeivel kapaszkodik a létbe,
de már nyújtózik az ismeretlenbe,
át a másik tartományba. Nem is
reméli, hogy megszánja az Úr, és
szakszerű, távoli lesz kimúlása.

Hogy is van ez? A hitetlen bele nem
őrül -, akkor őrült csupán az, aki hívő?
Mindennapi tudathasadásunkat add meg
nékünk ma! Az angyalok meg csak
tereljék a holtakat untig. Az oltalom
pedig szitáljon csak tovább, szüntelen!

A KIHÁTRÁLÓ LÉLEK

Mint halpikkelyek,
fénylenek, csillámlanak
a zápor után
a fügefalevelek.
Ősbűnöktől nyög a föld.
Hazugság-panthéonban
az objektív tények. –
Dávid szikrázó márvány
ágyékából még utoljára
fölfeslik a baljós égre
a szivárvány, mielőtt
kalapács alá kerül az élet,
s a térből és időből végleg
kihátrál a Lélek.

A VÉG KÜSZÖBÉN

Hommage á Vinczellér Imre

Kóbor ebek hordják szét kolbászból
font kerítésed, Európa; rablott
kincseidet most erodálja fagyos
vigyorral az infláció. Az Új Világrend
aklában fortyog a még embertelenebb
jövő. Milliók hullnak el a lombikban
gyártott vírusoktól, s válnak hazátlanná
a háború sújtotta területeken.
Vannak vidékek, ahol a porból
kaparják ki körmeikkel az asszonyok
a semmit. Csonttá fogyott gyermekeik
már sírni se tudnak ezért. Transzhumán
eszme váltja fel a la Lumière egykori
jelszavait. Igaz, annak abszurd eszméi
sötét mágiává épülő új mitológiává tették
a tudományt, a felmagasztosult emberi
elmét. Intézményesített gonoszság
pusztít szerte a világon.: WHO, ENSZ,
Európatanács, Vanguard, BlackRock
Alapítvány, Big Pharma és a többi
álhumanista nyomorgatja a nemzeteket.
A Bildelberg-csoport, az IMF és a
Világgazdasági Fórum határoz
a maga hasznára a gazdaságpolitikáról.

A vallások egybemosása zajlik
az ökumené és az igazság relativitása
jegyében. De van-e relatív igazság?
A Kriszlam agyimosottjai tán nem is

hallottak a Reformációról. Igaz, az is
megrekedt, hívei a Lélek rekedt
koldusává váltak, annyit prédikáltak
a megigazulás mennyei inspirációjáról.
„A fejsze már” (tényleg) „a fák gyökerére
vettetett”, a Harag napja elközelgetett.

Az emberiség hajdan számos pogány
istent imádott, mára a spirituális
nézőpont valamerre elszivárgott.
Hányféle eszményt követ a megzavart
elme? Amúgy a szekularizáció tarol.
Az egyházak meg szerte társadalmi
klubokká váltak, üzletté. Az ördög
joggyőzelme: a politikai korrektség
keresztény közösségekbe terelve.
Nincs új a nap alatt: Lót kora
ismétlődik: démonok váltják ki az
LMBTQ-mozgalmat, a homoszexualitás
térnyerését, a gender-eszmét.
Csak míg egykor az angyalok még
bezárták előttük Lóték ajtaját,
megmentve családját, addig ma
dobogós elsőként ünneplik
a transznemű szépségkirálynőt
az Államokban. Kellett nekünk
a nyugati minta, mint álmokban
kergetett, soha el nem ért szabadság?

Önmagukat az emberek ésszel
többé fel nem érik, hát kell, hogy
jöjjön egy angyal (liliommal a kezében),
és szóljon: „Ez itt a menny!” Majd

föltáru a Lét titka, mit évezredek óta
annyian kutattak, és nagy fényességgel
visszajön a Megváltó, mert megígérte.
Akkor lesz jajgatás és fogaknak
csikorgatása, Sátán iszkol, iszonyatos
tülekedés támad, ám a menny portása
nem nyitja ki az ajtót a kísérteties tömeg
előtt. Mint lejárt szavatosságú áru
leszünk kidobva, kirekesztve.
Ember! Meddig akarsz a **vég küszöbén**
tétlenül üldögélni, cseréppel vakargatva
lelki sebeidet? Csak a Jób-féléknek
lesz könnyű, mert nekik nem mondja
a menny Ura: távozz, Inconnu! Addig
is csúszunk lefelé az etikai spirálon,
mígnem megsemmisül minden
földi álság és minden hazug álom.

NOVEMBER

vizek mélyére
bújnak a halak
pikkelyes lesz a tó
sikolt a fák
hegyén az ág
didergő Krisztusok
szemébe vág
maroknyi fagyot
a holdvilág

IMPRESSZIONISTA KÉP

A parkok zöld fövényén fekete foltok lépegetnek, távolabbról egybemosódik a kép; itt-ott fonnyatag, sárguló fűcsomók kis szigetei villannak, s roncsolt, barnás levelek fanyar illata terjeng, meg-megújulón felénk.

Egy hirtelen támadt fuvallat beleborzolja a légbe, reppenti szét a károgva verdeső szárnyak seregét. Ősz van. Színek orgiája készülődik, még csak a fák északi oldala rozsdállik gutaütötten, a déli halványan őrzi a nyárutó édes melegét.

De bezárul nemsokára ez a látvány, csontvázzá csiszolódnak a hajnali fagyban a faágak s a lények; őrizni kellene ezt a pompás színváltó képet, mert pár hét, s tán örökre elfeledjük a fényt, szürke gúnyát ölt majd a lélek, akárcsak az ég.

FESTMÉNY

Mint mikroszkóp alatt a levélmetszetek,
lapokra szabdalt felhőkkel terhelt az ég,
itt-ott kibukkannak azúrkék tengerszemek.
Amott, a hegytetőn lomhán gördülnek Rózsa
és Ibolya ködpalotájaként borzas felhőgyerekek.
Akár az Arany-mesében, megfoghatatlan minden
felettünk, de egyszer csak formát bont a kép:
seprűjén elnyargal ablakom előtt a vasorrú bába
(kárógó koromfekete varjúsereg), majd borittas
arccal egy felhőn hasalva a király, legördül koronája.
Napfény önti el a déli lejtőt, ahol önfeledten táncol,
felragyog az ifjú pár álomszerű, csillogó ruhája.

Tudom, soha már, ahogy károgja a versbéli madár:
Kár, soha már nem tér vissza az ifjúkor. Marad a létiszony. –
Volt egy Szophoklész-idea: „nincs az embernél csodálatosabb”.
Korszemlélet, tapasztalás és fordítás kérdése, hogy váltott át
ez az eszme, hogy Heidegger Kardalában már így otthonosabb:
„sok van ami félelmetes, még sincs az embernél félelmetesebb,
felmagasulva magaslik...” Hatalomittas, mint egykor
Dánielnél a „tízszarvú vadállat”, s még ma is megválaszolatlan
kérdés, kikre és miért támad, és miért tűri meg a Föld a hátán.
Karinthy „kacsapecsenyéjeként”, irgalom nélkül leszünk
föltálatva egy régi-új mítosz, a falánk Globális Egység
asztalán, ha a Mester késik, vagy el se jön mindezt látván.

A KORTÁRS RÓMAI SZÍN

Nincs új a nap alatt, a történelem
ismétli önmagát: világunk
szervezett káosz. Péter apostol
dörgedelme Róma förtelmes
amoralitása láttán időszerű volt.
Korábban, Noé a maga idejében
százhusz évig figyelmeztette az
emberiséget az özönvíz előtt,
mindhiába. Kiröhögték. Míg nem az
ár az idők kezdetétől számítva 2340
táján eltüntette az addigi világot.
Csak a bárkában lévők éltek túl,
s a víz apadásával a bárka
megfeneklett az Araráton. A nép
folyton megvetette igaz prófétáit,
a hamis Bálám akkor ravaszkodott,
mikor már majdnem beértek az
Ígéret földjére. A szabadságot
napjaink liberalizmusa felcseréli
a szabadossággal; nyelvi káosz,
a legújabb-kori Babel uralja
az álkeresztény világot.

AKTUÁLIS RONDÓ

Réber László rajzai alá

Karok fogódzása vaskapocs:
félelem izzik és iszonyat.
Rácscá feszülnek hajlatok.
Szabadság-e az akarat?

Nyomorék lelkek sóhaja
lefogott néma verdesés.
A lélegzet rablánca szaggatott.
Ki mer kiállni másokért?

Karok fogódzása vaskapocs.

A JELEN VOYEUREI

Meg van írva: „nem adhatsz” (majd)
„és nem vehetsz”. Legfeljebb tőled
veszik el létlehetségedet. Már
zörget a kapudon a digitális erőszak:
a Google, a Face a Twitter, az Instagram
már gyűjtögeti adataidat, totál kontroll
alatt tart. A Pegasus titokban fülel le.
Te légy okos, ne a készüléked, vigyázz,
mert a Clearviw AI mesterséges intelligencia
adatbázisában őrzi arcképedet.
S ha nem vagy óvatos, ha kimondod
véleményed, elveszted sokféle
megélhetési esélyed; identitásod
az új diktatúra martaléka lesz,
így kötik gúzsba vélt szabadságod.

ANZIXOK EURÓPÁBÓL (tenkuk)

Hommage á George Szirtes

1. Ködkép

Lesz-e collapsus
felénk, Európában?
Ez itt a kérdés!

Kozmikus káoszt
támaszt a háború. -
Szörnyű vétség.

Az infláció
az egekben szárnyal,
lepkehálóval

kergeti az ügyészség.

2. Sakkhúzások

Háttérhatalom
függvénye számos döntés,
bumerángxént

ütnek vissza a
szankciók; a Nagy Reset
rég megkezdődött:

orrunknál fogva
az Elit vezet,
Európának

a léte rezeg.

3. Római klub

Már ötven éve
tíz területre osztva
az egész föld.

Épül a Kriszlám,
a lélek kiszorítva,
a homodeus

a vallás ura,
Asztavában összegyűlt
a Nap asztala

körül az Új Rend.

4. Kész átverés

Kulisszatitok:
Kissinger Putyin és az
USA menedzsere.

Kelet és Nyugat
egy akolba terelve
irtja az embereket.

Nyolc milliárdból
a Covid-járvány által
csökken a létszám;

Hull a selejtje?

5. Pusztulás

Sátán a karnagy:
a Rombolás Géniusza.
Behódoltatta

a pénzvilágot,
térdre kényszerítette
a gazdaságot.

A klímasztorit
tűzön-vízen átviszik:
hurrikánok, tűzvész,

földcsuszamlások.

6. A menekülés útja

Új paradigma
a mentsvár: a józan ész
s a krisztusi hűség.

Tízparancsolat
a homlokra és a
szívünkbe írva.

Ősi és igaz
e végső védelem, és
a küzdelemben

egyetlen vigasz.

ÖSSZHANGZAT

Mint összehangolt duett, időtlen
marad a meggyfa alatt porosodó két
zöld kerti asztal; a szólamok közben
váltakoznak: találkozás, távolodás.
Az összhangzat azonban késlekedik.

Valaha a diófa alatti műanyag asztal
megterítve roskadozott, „mennyit ült
az ölemben a fiad”, hangzott egy sóhaj.
Lágy falevélsuhogás az emlék.

Minden tárgynak, egy roppanó kerti
széknek is van szólama, titkon
bennünk tart évtizedekre szemlét,
még akkor is, ha mára már üres
a kert, csak a szél muzsikál a fák közt.

És lélekkel telik meg tőle a nemlét.

JELENÉSEK PÁTHMÓSON

Mennyi szörnyőséget látott János apostol Páthmós szigetén! És lejegyezte, hogy az emberiség a vég idején se legyen tudatlan sorsa felől. Rémmesébe illő didaxis a gemátriai számmissztika is, a 666 megfejtése; számosan sokféleképpen értelmezték, még Nérót is belekeverték. De Jézus Jánosnak elmagyarázta: VICARIUS FILII DEI, csak össze kell adni a latin betűk számértékét, s megkapjuk a látott Fenevad önmegnevezését: ISTEN FÖLDI HELYTARTÓJA. Jézus kinevezett helyettest, mikor fölment a mennybe? Például petrost vagy petrát (guruló követ vagy kősziklát)? Ő az utóbbira alapozta egyházát, azaz Önmagára. Akik magukra vették, egyházi uralmukat hatalmassá tették, s a középkor idején a trón és oltár szövetségét a nemzetek ugyancsak megsínylelték. – Hosszú história, bukásokkal és fölemelkedésekkel, főképp, mert a történelem ismétli önmagát most épp az Új Középkor készülődik; ez oly egyszerű, csak figyeljük Krisztus szavát.

A CSAPÁSOK

(Jelenések 16-17. fejezet)

Tán mégsem didaktikus mindez?
Pilinszkyvel szólva „új meztelenségi
fok, a valóság írja önmagát”?
Az idő végtelensége előzött meg
minket, és az ember bűnével
magára rántotta az időt, s vele
a földi csapásokat, egykoron
az egyiptomi tízet, korunkban
a hét legvézetszerűbbet. János
apostol látta, hogy a hét angyal
kérlelhetetlenül kitélti poharát
a földre. és hallotta: „aki szent,
legyen szent ezután is”. Betelt
a kegyelemből kapott békeidő:
támadnak gyilkos fekélyek, vérré
válík a tenger, az édesvizek, a Nap
vértüze a földön mindent feléget.

*

Teljes a káosz a földön, már beindult
a geomérnöki művelet, a géntechnológia
a csúcson, éghajlatmódosítás zajlik,
a terraformálás felborítja az egész
ökoszisztémát, elsötétíteni akarják
a Napot, lefagyasztani az óceánokat,
blokkolni a fotoszintézist s a vizet,
a napfényt, a szén-dioxidot, azaz
magát az életet. Öngyilkos művelet ez.
Klímavédelem címén, a tudatmódosítás
mellett megváltoztatják az Isten-adta
létfeltételeket. Készül a világegység, egy

Új Középkor: politikai- vallási- gazdasági összefogás; épül a nagy Titok (Mysterion), a végső, az új hatalmi Babilon.

*

Most már nem babra megy a játék.
Az 5. angyal is kitölti poharát egyenest
a Fenevad királyi székére, melytől
megzavarodik a fene nagy Egység, a Föld
meglódul, mint egy kalyiba, s a 6. csapással
a világ menthetetlenül besétál Armageddon
karmaiba. Az Eufrátesz kiszárad, „út
készítetik a Napkelet felől jövő
királyoknak”. Fő szintérré lép elő
az egykori híres Megiddó és a Tábor-hegy,
s a 7. csapással a félmázsás jégeső
szétveri a metropoliszokat (is). Mennydörgés
hangzik: „Meglett! Elvégeztetett!”
Lezajlik a sokáig halogatott ítélet, majd
újra az idő végtelensége követ minket.

KIK SIRATJÁK BABILONT?

(Jelenések 18. fejezet)

(görögös haikuk)

Sírnak a népek.
Félnek: mind, aki hűtlen
Nem marad élve.

Állam s az egyház
Jajgat: félrevezette
Az emberiséget.

Mind, aki kalmár
Sírhat, lopta a másét.
Vesztése ennek.

Sírnak a költők.
Álnok, szolgálai lelkek.
Hírnevük nem lesz.

Jajgat a művész.
Tárgya s vágya a hübrisz.
Káromolta Istent.

Kései bánat.
Tőrben áldozat-állat:
Meggötve Sátán.

Zárolt a Lélek.
Vége! Védjegyük nincsen.
Sírhat az ember.

HANGOS KIÁLTÁS

(Jelenések 18, 14)

„Fussatok ki én népem”
Babilonból! Minden pillanat
ütközőpont. Nincs kivétel.
Egyedül az angyal röpte
számít. Sziklák zúzódnak
széjjel, míg szárnyával
végigsöpör a földön.
Ez már az elszámolás,
a végső nagytakarítás.

KONSTRUKTÍV BIZALOM

V. J. Tatlin emlékére

Kopár faágak hátterén a freskó:
azúrban úszó bíbor felhőszigetek.
Délután fél öt, december, fél-sötét,
tágra nyílt szemek és csituló idegek.

Túloldalt két ablak türkiz szemhéja
izzik, másutt meleg lámpafény, a közelgő
ünnep vásári forgataga villog, az űzött
világ hamis boldogsággal fenyeget.

A szél elállt, az eget egy vakító fehér
csík kettéhasítja: a születés misztériuma
leválik, s az alvadt vérű, már kiszikkadt
placenta gomolyfelhőként elpereg.

Hamuszürkére váltanak a síkok, az est
lesöpri a mesteri képzetet. Beáll a lét titka:
a színek és formák halhatatlansága - ,
az örök Létező konstruktivitása.

Vár Ucca Műhely, 2022/4

IMÁDSÁG VÉGIDŐBEN

Megváltónk Atyja, mennyei Király,
Te már előre megmondtad mindezt:
e diabolikus földi létet,
ezért hát nem téged kárhoztatunk.

Öt évezred nálad egy pillanat,
láttad, hogy híveid a Moloknak,
a Baálnak s főképp a Mammonnak
áldoztak; szenvedtél is emiatt.

Az öröklét ablakán kinézve
sosem gyönyörködtél a meghaló
halálában, egyetlen vágyad volt,
hogy lényed az embert megigézzé.

A főníciaiakkal szemben
véljük: Te vagy a világmindenség
Ura és centruma, a káoszból csak
Te teremthetsz élhető rendet.

Önmegváltás nincsen, csak ha
hozzád térünk, valós igazságunk
csak Te lehetsz; hát könyörülj rajtunk,
mert Te vagy pajzsunk és vértünk.

Az „emberiséget”, hisz Isten vagy,
„ne vesd meg”. Túl hosszán túrtél értünk,
miénk a felelősség! Nélküled
mindnyájan elveszünk, nincs reményünk.

Add, hogy iszonyodjunk a gonosztól,
de folyvást ragaszkodjunk a jóhoz,
mert ez az alapmitológia,
más ideát, mátrixot elvessünk!

A bárány vére mint volt egykoron
védelem a hívő otthonon, úgy
szent Fiad életét adta értünk,
Ő legyen a pecsét homlokomon.

Uram hallgasd meg könyörgésünket
háború, éhínség idején is,
a mi mindennapi kenyerünket
add meg nekünk ma, esengve kérünk.

Tekintsd a jórahalók seregét,
kiknek kezén a szereteted a
pecsét, a hinni vágyók tömegét,
s akik hirdetik az advent üzenetét.

Atyánk, nyisd meg lelki szemünket,
hogy látva lássunk, áldozzunk Tenéked;
vess véget e földi fürtelemnek,
hogy a halálból támadjon új élet!

Ámen.

A kötetben fellelhető idézetek József Attilától, Karinthy Frigyes-től, Nadas Pétertől, Pilinszky Jánostól és a Szentírásból valók.

TARTALOM

I.

DIDAKTIKUS LÍRA.....	7
AZ EMBER TRAGÉDIÁJA.....	9
MÉDIA-FRESKÓ.....	10
DISZTÓPIA.....	11
APOLLINAIRE-PARAFRÁZIS.....	13
KIŰZETÉS.....	14
REFLEXIÓ SÉTA KÖZBEN.....	15
RÉTEGZETTSÉG.....	16
VISSZAPILLANTÁS A JÖVŐBE.....	18
SÖTÉT AFORIZMÁK.....	19
VÉGVÁRI TRIOLETTEK.....	20
1. PÉCS, OKOLÁSUL.....	20
2. SIKOLYOK.....	20
3. KÁOSZ ÉS GAIA.....	21
4. SZEMÉLYES '56.....	21
5. MENEDÉK.....	22
6. HALDOKLÓ EURÓPA.....	22
7. ÚJ BÁBEL.....	23
8. KÖZMÉDIA.....	23
9. AZ ANTIKRISZTUS SZELLEME.....	24
10. ÚJ JERUZSÁLEM.....	24

NÉZŐPONT.....	25
AKVÁRIUMBAN.....	26
A LOVASOK.....	28

II.

A TECHNÉ VESZTE.....	31
KORUNK MÁTRIXA.....	32
KÉRDÉSEK AZ ÁTMENETRŐL.....	33
A KIHÁTRÁLÓ LÉLEK.....	34
A VÉG KÜSZÖBÉN.....	35
NOVEMBER.....	38
IMPRESSZIONISTA KÉP.....	39
FESTMÉNY.....	40
A KORTÁRS RÓMAI SZÍN.....	41
AKTUÁLIS RONDÓ.....	42
A JELEN VOYEUREI.....	43
ANZIXOK EURÓPÁBÓL (tenkuk).....	44
1. KÖDKÉP.....	44
1. SAKKHÚZÁSOK.....	45
2. RÓMAI KLUB.....	46
3. KÉSZ ÁTVERÉS.....	47
4. PUSZTULÁS.....	48

5. A MENEKÜLÉS ÚTJA.....	49
ÖSSZHANGZATTAN.....	50
JELENÉSEK PÁTHMÓSON.....	51
A CSAPÁSOK.....	52
KIK SIRATJÁK BABILONT?.....	54
HANGOS KIÁLTÁS.....	55
KONSTRUKTÍV BIZALOM.....	56
IMÁDSÁG VÉGIDŐBEN.....	57

*

A CSAPÁSOK	52
A JELEN VOYEUREI.....	43
A KIHÁTRÁLÓ LÉLEK	34
A KORTÁRS RÓMAI SZÍN.....	41
A LOVASOK.....	28
A TECHNÉ VESZTE	31
A VÉG KÜSZÖBÉN	35
AKTUÁLIS RONDÓ	42
AKVÁRIUMBAN.....	26
ANZIXOK EURÓPÁBÓL.....	44
APOLLINAIRE-PARAFRÁZIS.....	13

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA	9
DIDAKTIKUS LÍRA	7
DISZTÓPIA.....	11
FESTMÉNY.....	40
HANGOS KIÁLTÁS.....	55
IMÁDSÁG VÉGIDŐBEN	57
IMPRESSZIONISTA KÉP	39
JELENÉSEK PÁTHMÓSON	51
KÉRDÉSEK AZ ÁTMENETRŐL	33
KIK SIRATJÁK BABILONT?	54
KIŰZETÉS	14
KONSTRUKTÍV BIZALOM.....	56
KORUNK MÁTRIXA	32
MÉDIA-FRESKÓ	10
NÉZŐPONT	25
NOVEMBER	38
ÖSSZHANGZAT	50
REFLEXIÓK SÉTA KÖZBEN	15
RÉTEGZETTSÉG	16
SÖTÉT AFORIZMÁK	19
VÉGVÁRI TRIOLETTEK	20

VISSZAPILLANTÁS A JÖVŐBE	18
---------------------------------------	-----------

MOSONYI KATA (eredeti nevén **BALÁZS KATALIN JUDIT**) költő, irodalmár: recenziókat, kritikákat ír. Kutatási területe a kortárs irodalom. 1949- ben született Mosonmagyaróváron, 40 évig Budapesten élt, jelenleg Pécssett lakik.

Írásai 1970-től jelentek meg a Magyar Ifjúság, az Egyetemi Lapok, a Dolgozók Lapja, az Új Forrás, az Új Írás, a Diakónia, a Vigilia, az Irodalmi Jelen, a Vár Ucca Műhely, a Hítel, a Nyitott Szemmel és az Irodalmi Epreskert (online) folyóirat lapjain.

Eddig négy kötete olvasható a MEK-ben:

Szakadt színpalak közt (recenziók, kritikák, 2020)

Búzamező, varjakkal (versek, 2020)

Tükörszilánkok (versek, 2022)

A behódolásmentes irodalomkritika (recenziók, kritikák, 2022)

Jelen verseskötete korunk katasztrofális állapotáról tudósít, keresve a világ megújulásának esélyét. Úgy véli, emberi erővel ez lehetetlen.

MOSONYI KATA: A VÉG KÜSZÖBÉN
PÉCS, 2023